

[Christmas Møller.]

Konverteringen —, og at Indenrigsministeren søger at afvikle Affæren. Derfor ser man ogsaa, at Det radikale Venstre er i den ejendommelige Situation, at „Politiken“ her i København vil have Valg, men „Skive Folkeblad“, Indenrigsministerens specielle Organ, slaar 3 Kors for sig, naar der er Tale om Valg — det vil det sandelig ikke høre Tale om. Altsaa, det første, der sker ved denne Lejlighed, og det stærkeste, er, at Indenrigsministerens Konverteringspolitik anerkendes ogsaa af ham selv for at være brudt sammen.

Men det, der saa er Forskellen og en betydningfuld Forskel mellem det Lovforslag, som vi Konservative giver vor Tilslutning, og det Forslag, som Flertallet her stiller som et Ændringsforslag, er jo Lovgivningen om Renten. Vi foreslaar sammen med Venstre, at 15. Juli skal være sidste Termin for Nedsættelsen af Renten, Regeringspartierne foreslaar December Termin. Og der er ingen Tvivl om, hvad Regeringen dermed paatænker, nemlig at fortsætte ud over dette Tidspunkt. Nu er der naturligvis ikke, saaledes som man har sagt, foretaget dette, at man har bundet den ene eller den anden paa Hænder og Fødder. Overenskomsten om Renten er en gentlemen-Overenskomst og forstaas som en Overenskomst mellem gentlemen, nemlig saaledes, at hvis der ikke sker særlige Ting, som begrunder en ændret Holdning, ja, saa udløber Rentemaksimalen for Indlaansrenten den 15. Juli, og saa er den udløbet! Det er ligetil, og jeg er fuldkommen overbevist om, at der overhovedet ikke vil opstaa nogen Diskussion; men hvis der skulde ske den ene eller den anden mægtige økonomiske Begivenhed, saa vilde man naturligvis være frit stillet, den ene som den anden Part. Men den Forskel er der mellem det, jeg kalder Landstingets Forslag og Folketingets, at Landstingets Forslag sætter Bom for Indlaansrentens varige Nedsættelse, Folketingets lader den fortsætte. Henstandsordningen i det store og hele er den samme, men ogsaa med Hensyn til Rentetilskud og Rentelaan er der en betydelig Forskel — det er ligetil, at det kun har kunnet være sympatisk for os, at Venstre i Landstinget stillede Ændringsforslag om Rentelaan i Stedet for et vist Tilskud. Vi gav naturligvis Tilslutning dertil, og denne Tilslutning fastholder vi i dette Ting og vil fastholde under Sagens videre Gang.

Med Hensyn til Paragrafferne om Stats-

boligfonden kan vi henvise til tidligere Udtalelser.

Med Hensyn til de egentlige Henstandsparagraffer, herunder ogsaa Bestemmelsen i § 8 i det Forslag, som her foreligger til Behandling, har det været sympatisk for os, at man har været imødekommende under den Behandling, Landstinget har givet vore Synspunkter, ikke mindst for § 8's Vedkommende, efter hvilken uopsigelig Laan kan opsiges; jeg erkender naturligvis, at vi for vort Vedkommende har givet Udtryk for en Imødekommenhed over for et Synspunkt, som vi under Behandlingen i øvrigt har været ængstelige for.

Dette vil da sige, at det, der foreligger fra Landstinget, er et Forslag, som ordner Statsboligfonden og ordner Renten med en Nedsættelse paa 0,8 pCt. paa samme Maade, kan man sige, som Regeringens Forslag gør det, men i sin Virkning bedre, derved at det er Laan, som skal forrentes og afdrages, dernæst at der gives en Henstandshjælp, og at man endeligt, saa vidt som man i disse Tider overhovedet kan tale om noget endeligt, ordner Spørgsmaalet om Maksimalrente for Indlaan. Derfor er det Forslag, som er oversendt fra Landstinget, i det store og hele tilfredsstillende, og jeg skal anbefale det til Vedtagelse, hvorimod de Ændringsforslag, baade for Skattens, Henstandens og Rentetilskuddenes Vedkommende, som er stillet af Regeringspartierne, ikke er det, og vi mener, at Forholdene med Hensyn til Moratoriespørgsmaalet ikke er saaledes afklaret, at en Lovgivning paa dette Omraade kan etableres nu.

Jeg anbefaler derfor at stemme imod det af Flertalspartierne stillede Ændringsforslag og, naar dette forhaabentlig er forkastet, at stemme for det af Landstinget vedtagne Forslag. I øvrigt skal jeg forbeholde mig at gøre de mere almindelige baade politiske og økonomiske Bemærkninger, som bør gøres vedrørende denne Sag, dels ved eneste Behandling af Lovforslaget og dels ved tredje Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har en meget stærk Tro paa, at Gentagelser er en Nødvendighed for at fastslaa i Folks Bevidsthed Ting, som det ærede Medlem har lidt Tvivl om Befolkningen opfatter rigtigt. Saaledes staar det ærede Medlem her ved enhver Lejlighed og „konstaterer“, at Indenrigsministerens Konverteringspolitik er blevet en Fiasko, er brudt sammen, og at dette er Indenrigs-